

besede napisane. Kaj da pomenijo, ni znal mladi hodža. Rekel je samo tje v beli dan, da najbrž pravijo: „v tej džamiji ima hodža pravico koran čitati, dokler bode živ“. Na levi strani, po našem na epistolskeji, stoji na vzvišenem kraju leca, raz ktere uči hodža svoje poslušalce koran t. j. turško sv. pismo. Ogledovali smo si menda predolgo ta čudni hram, ker je došel še drug turčin in je prav jezno gledal, da se tako počasi odpravljamo. Zatim smo obiskali katoliškega župnika o. frančiškana Bilipa Oršolič-a, ki stanuje skoro uže na koncu mesta. Sprejel nas je prijazno in takoj v vrt odpeljal, kder nam je postregel z vinom, sirom in finim duhanom. Mož je visoke korenjaške postave. Pod nosom mu se vijajo dolge goste brke. Oblečen je bil po turški. Oršolič je bil prvi, ki se je s svojimi župljani po prehodu naše armade baronu Filipoviču poklonil in ga s krepko besedo navdušeno pozdravil. Razkazal nam je svoje stanovanje, ki obstoja iz dveh majhnih, po turškem običaju uredjenih sobic. Na steni so viseli 3 karabinarji in dve dvecevki, obe nabiti. Osem dni pred našim dolazkom v Bosno je moral župnik vedno pri orožju sedeti, še po noči ni smel očesa zatisniti, ker so mu Turki pretili, da bodo vse razdjali. Katoličani so si sila mnogo straha užili pred besnimi mohamedanci. Deset dni pred 29. julijem umorili so ti divjaki na grozen način dete katoliške matere, in neko deklico so na polju smrtno oskrnili. Vse te v nebo vpijoče silovitosti je župnik naznanil Filipoviču, ki je obljubil pomoči in zadostenja. Skoro ni verjeti, da bi zamogel z umom in srcem nadarjeni človek tako divjati proti svojemu bližnjemu, kakor se to pripoveda o turških krvnikih nasproti kristijanom. Pred odhodom stopimo še v skromno cerkvice, ki je bila pred 2 letoma postavljena. Poprej se je v revni sobici sv. meša služila. Nikoli niso privolili Turki, da bi se sezidala katoliška hiša božja. Zvonika še sedaj nima. Zvon visi na koru. Župni patron je sv. Ilja, prorok božji, kterega podoba na ognjenem vozu najdeš pri velikem in edinem altarju na presno naslikano. Od cerkvene priprave se nahajajo le najpotrebnejše reči a še te so uborne. Verniki radi zahajajo k službi božjej. Svojega dušnega pastirja ljubijo iskreno in ga zovejo: naš njak (stric). Po slovesu nas je župnik veliko časa spremljal po dolgi ulici. S potoma nas je srečala tropa Bosnijakov, izmed kterih sta bila 2 precej vinjena. Župnik nju takoj očitno okrega, češ, da zaslužita batine, ker se v v tem važnem času upijanita in slab zgled dajata. Moža sta obljubila, globoko se klanjajé, da nečeta više žaliti „častnog fra njaka“. Pojdoč se oglasimo se še najpoštenejšem kaloličanu v turškem Brodu, ki je ravno stal pred svojo „kučo“. Povabil nas je brez odloka v „čardak“ t. j. v gornjo hišo, v kterej so bili za zidom široke klopi pokrite z dragocenimi tepihi in vanjkuši. Stola ali kakega naslanjača ni bilo nikjer. Jedva smo

se bili vsedli, in že je prinesel gospodar rumenike (vina) ter nam v krepkem bosanskem jeziku napil, da ga v srce veseli, ker zamore brez strahu pred Turki pogostiti vrle Avstrijance. Pri odlazku je za nami po stopnicah klical: „Moja vam je kuča vazda otvorena, dodjite, kad godj vas volja.“ Ko smo se domov vračali, sedeli so zunaj pred hišami na nizkih klopeh mladi in stari Turki in so pušili čibuk pa srebali črno kavo. Žene ni bilo nobene videti. Turške bule, kakor se imenujejo mohamedanke, ne smejo iz hiše. Zaprte so vedno, kakor robinje. Okna jihovih sob so zakrita z mrežami, tako, da še v jasno nebo ne morejo gledati. Pa še to ne zadostuje. Hiše obdaja visok deskin plot, ki sega večjidel do strehe, da je zabranjen vsak pogled na ulice. O turškem Brodu smem brez zamere reči, da je tu svet „z blanjami zadelau“.

(Dalje prihod.)

Smešničar 4. Učitelj vpraša učenca: kakor tu vidiš na tem „globusu“ je zemlja okrogla, kdo so pa naši nasprotniki pod nami!“ Tega jaz ne vem“, odgovori učenec. Učitelj: no, ko bi mi tukaj v v Mariboru skoz sred zemlje luknjo prevrtali, kde bi na uni strani zemlje ven prišli? Učenec sedaj hitro odgovori: „skoz luknjo!“ Tomaž Muškát.

Razne stvari.

(Val. Orožnovi Spisi), zbral in priredil Mih. Lendovšek, vikar v Ptujju, založil in izdal Ignacij Orožen, kanonik, natisnila in prodaja tiskarnica družbe sv. Mohorja v Celovcu. Tako je naslov prelepej novej knjigi, ki nam objavlja dobro zadetno podobo pesnika Orožna in na 237 straneh jegove spise: pesni, igrokaz in različne spise. Cena 60 kr.

(Za cesto od Slov. Bistričke postaje do Peček) sedaj po srenjah podpisujejo prošnjo do deželnega odbora v Gradcu, naj bi se brž začelo delati.

(Občina Starocestna pri Ljutomeru) je častno srenjčanstvo pripoznala g. F. Cigroseri, c. kr. davkarju, g. A. Reich-u, davkarijskemu adjunktju in srenjskemu pisarju g. Skuhali.

(Pišecčki župan) g. baron Moskon je „Slov. Gospodarju“ priposlal snop pisem, iz katerih bi se naj urednik prepričal, da se pri nobenej seji srenjskega zastopa v Pišecah nikoli ni govorilo, ne sklepalo, da bi se dr. Bleiweisu podelilo častno srenjčanstvo! No, zakaj pa ne? Ali je Slovence v Pišecah sram blagega očeta Slovencev? Slobotno bi jih nečesar druga sram bilo!

(Bleiweisova svečanost) opisana od g. Bezenška, urednika Jugoslav. Stenografa, v Zagrebu je lepa knjiga, dobro došla, čestilec očeta Slovencev. Velja 60 kr.

(Obsojeni so) Eduard Leyrer na 10 mesencev zapora, Jozef Rodež na 3 leta, Anton Meglič na 5 let, Lovro Kogelnik 8 let v težko ječo, Anton Gselman pa k smrti na vislicah.

(Ptujška hiralnica) je lani preskrbovala 132 bolehavih siromakov.

(Zaprli) so Antona Koželja v Vojniku, ker si je baje sam gospodarsko poslopje užgal, da bi 600 fl. zavarovnine dobil.

(Č. g. Muršec) rojen Bišičanec postal je kurat v Spielfeldu!

(Tretjega advokata) dobi sv. Lenart v Slov. goricah, nekega dr. Wittermanna. Ali 2 nista dosti?!

(G. dr. Alojz Baumann) c. k. sodnijski adjunkt je prestavljen iz Maribora v Cmurek.

(V Vuhredu) je na osepnicah umrlo 7 ljudi in 22 šolarjev zbolelo.

(Dražba III). 25. jan. Jožef Jovančič v Ljutomeru; 7. febr. Anton Tonjko 3050 fl. v Šmarjah, Jožef Sakelšek v Sakovem 1000 fl. Tomaž Čelan v Šikolah 1000 fl.

Loterijske številke:

V Gradcu 18. januarja 1879: 90, 12, 21, 76, 4.
Na Dunaju " " " " 79, 23, 85, 26, 24.
Prihodnje srečkanje: 1. februarja 1879.

Orglarsko-cerkovniška služba

farne cerkve sv. Mihela pri Šoštanju je izpraznena.

Razven lepih dohodkov n. pr. v zapisani brnji, štolarju, zvonenu, ima orglar tudi prav prostorno stanovanje, novo sezidan blev, 2 njivi in 1 travnik.

Ob enem opozorujemo na zahtevanje, da mora orglar zaradi cerkovniških opravil pomagata imeti.

Prosilci se naj pismeno oglasijo do 1. februarja 1879.

Cerkveno predstojništvo sv. Mihela pri Šoštanju.

Orglje

še dosti dobre so po ceni na prodaji pri farni cerkvi v Skalab. Pogodbe se zvejo pri cerkvenem predstojništvu.

Oroslav Dolenc,

svečar v Ljubljani,

priporoča svojo mnogovrstno zalogo čisto voščenih sveč, katere lepo gorijo, mirno in počasi gorijo in nič ne kapajo. Pohvalnih pisem imam na razpolaganje, kdor jih hoče videti. Boljši kup ne more noben svečar delati.

Priporočam se visokočastiti duhovščini in slavnim cerkvenim predstojništvom, posebno za

svečnico,

in zagotavljam, da bom vsakemu dobro in hitro postregel.

Olja delat

1—3

vabi Janez Černe, po domačem Haba, v Framu (Frauheimu), ki je sedaj iz nova začel olje delati!

Častitim gospodom župnikom!

Podpisani vljudno naznanujem, da izdelujem mesingaste in kositarske prav lične cerkvene laterne ali stalnice

v različnem zlogu, tudi štirivoglate za razsvetljavo po cerkvi, obhajilne svetilnice, kljukaste svečnike za pod križeva pota, pušice za pobiranje miloščinje po cerkvi, predmašne umivalnice itd.

Vsake vrste železna ognjišča za vzdati ali iz železn. ploščaka, kositarske škafe, kakor vsakovrstno kuhinjsko orodje in razne vtisnjene ali gladke posode.

Tudi izdelujem razna železna vrata in omrežja za cerkve in pokopališča, kakor sicer vsakovrstne ključavničarske in kovarske reči.

Prevzamen vsakovrstno pokrivanje zvonikov, cerkev itd. z železnim, cinkastim, kositarskim ali bakrenim ploščakom, izdelovanje strešnih žlebov in strelovodov, barvanje zvonikov, cerkvenih streh itd. popravljanje vseh sem spadajočih stvari itd.

K obilnemu naročevanju se najljubnejše z dobro napravo kot z nizko ceno priporoča

Jakob Belec,

stavbni klepar, ključavničar kovač in posestnik v Šent-Vidu pri Ljubljani.

1—3

Na zahtevanje se postreže z obrisi

OZNANILO.

2000 jabelkinih sadnih drevesc, pripravnih za cepljenje (divjakov), pa tudi nekoliko gruskinih, 1—2 metra visokih, po 5—10 kraje.; potem 1000, meter visokih, prav lepih, 3letnih hrastovih sadežev, po 5 kraje. se dobi pri

Mart. Žnidarju,

posestniku v Košenci poleg Celja.

2—3